

KOPPELING

O, wat zijn we heden blij!

Tonnis Bolks

Vol spanning komt Anne de trap af. Hangen de slingers in de kamer? En de ballonnen aan haar stoel? Ligt er weer een kaartje met ‘hartelijk gefeliciteerd’ op haar bord met alle namen erop? En de lekkere broodjes; ruikt ze die al? Ja, ze hoort de anderen zingen: “O, wat zijn we heden blij.”

Anne is jarig vandaag. De laatste dagen heeft ze de zoveel-nachtjes-slapen-nog geteld. Eindelijk is het nu zover. Feest!

Speciale aandacht

Een feestdag is een bijzondere dag. Een feest is *een plechtige viering van een belangrijke gebeurtenis*. Zo zegt het woordenboek het. Vieren betekent: *feestelijk (of in rust) doorbrengen of gedenken*. Feest en vieren horen dus bij elkaar.

Er gebeuren op een feestdag dingen die anders niet gebeuren. Dat heeft te maken met die aandacht voor een belangrijke gebeurtenis. Aandacht voor een jarige, of voor een bruidspaar, voor een opa en oma die 40 jaar zijn getrouwd, voor een vader en moeder die net een baby hebben gekregen, voor een zoon die zijn zwemdiploma haalde, voor een dochter die haar eerste schooldag beleefde.

Gedenkstenen

Bij feestvieren past een blijde stemming. O, wat zijn we heden blij! Gevoelens spelen op zo’n dag sowieso een grote rol, omdat feestvieren met gedenken te maken heeft. Herinneringen komen boven. Die leveren (ook) gevoelens op.

Feesten zijn een soort ‘gedenkstenen’. Zulke stenen komen we in de Bijbel tegen. In Jozua 4 gaat het erover. Het volk Israël is eindelijk in het beloofde land. Als alles en iedereen over het drooggevalven pad de Jordaan is overgestoken, moeten twaalf mannen een grote steen van de bodem pakken. Die moeten ze naar de overkant brengen. De stenen worden op een hoop gelegd. Die moeten daar altijd blijven liggen. Als de kinderen dan later aan hun ouders vragen hoe die stenen daar komen, dan wordt het verhaal van Gods hulp en redding verteld!

Gedenkstenen: niet vergeten! God zorgt goed voor ons. En dat zal Hij blijven doen!

Op feestdagen kijk je zo achterom. Wat is er in het afgelopen jaar, in de afgelopen tijd allemaal gebeurd? Hoe leefden de bruid en de bruidegom naar de trouwdag toe? Wat hebben opa en oma de afgelopen veertig jaar allemaal meegemaakt? Je kijkt op een feestdag ook vooruit. Wat zal er in het nieuwe jaar en in de toekomst allemaal komen? ’t Is niet zo vreemd dat het fototoestel of de videocamera op feestdagen tevoorschijn komt. De feestelijkheden worden vastgelegd: de slingers, het handen-geven, de zoenen, de cadeaus, de blijde gezichten. Allemaal leuk voor later. Als je dan de fotoboeken openslaat of de videofilmmpjes bekijkt, kun je samen de herinneringen ophalen. Als kinderen vragen hoe het ook al weer was, dan kun je het laten zien. Aan de hand van de ‘plaatjes’ kun je vertellen. “Wat zag papa er gek uit in zijn trouwpak.” “Ja jongen, dat was toen mode, zo’n kort jasje.” “Wat was ik grappig als baby.” “Nu niet meer dan?” Foto’s en filmmpjes van de ‘gedenkstenen’. Niet vergeten: God zorgt goed voor ons!

Rituelen

De gewoontes, de rituelen die bij een feest horen, kunnen niet gemist worden. Zonder die vaststaande handelingen is het eigenlijk geen feest. Een viering van oud en nieuw zonder

vuurwerk, een verjaardag zonder slingers en taart, een bruiloftsfeest zonder 'levensloopverhaal', een jubileum zonder cadeaus en mooie woorden, dat zijn toch geen feestelijke gebeurtenissen? Ook al gaat het om de inhoud, de vorm doet er wel degelijk toe! Door die vaste onderdelen van een feest wordt er structuur aangeboden. Dat geeft kinderen houvast en daarmee een gevoel van veiligheid en geborgenheid. Op die manier weet je precies hoe het gaat. Een kleinigheid die anders gaat dan de vorige keer, valt ze al op. "Waarom hebt u die papegaaienslinger niet opgehangen?" "Vorige keer mocht ik alle kaarsjes in één keer uitblazen...."

Samen vieren

Omdat feesten in het leven van kinderen zo'n grote rol spelen, zijn ze voor de ontwikkeling van het kind ook heel belangrijk. Feestvieren gebeurt in hun leven regelmatig. Er hoort aandacht, liefde, gezelligheid en een gevoel van samenzijn bij. Dat begint al met de voorbereiding op een feestdag. Er moet van alles gebeuren voordat het kan beginnen. Samen ernaar toe werken geeft al veel mogelijkheden om ervan te genieten. Samen bedenken wat er gegeten gaat worden, samen een taart bakken, samen versieringen maken, uitnodigingen schrijven en uitdelen, nieuwe kleren kopen, een tekening maken voor opa en oma. Het hangt natuurlijk van de leeftijd van de kinderen af, hoe ermee wordt omgegaan. En hoe kinderen feest beleven. Jonge kinderen vinden eigenlijk alles prachtig. Ze zijn gauw tevreden over de invulling van een feest. Pubers zijn veel kritischer. Zij willen graag meedenken, hun inbreng hebben. Ze stellen vragen. Daaraan hoor je wat er leeft. Daar kun je wat mee doen. De beleving is ook afhankelijk van de gezinscultuur en heeft veel te maken met de karakters van mensen. Het ene gezin geeft er meer aan uit dan het andere. De ene ouder is uitbundiger dan de ander. De beleving kan zo per gezin heel erg verschillen.

Danken

Feestvieren is gedenken. De 'gedenkstenen' liggen er. Zie je ze liggen? Wat betekenen ze? Wie geeft die mooie dagen? Denken aan, maar ook danken vóór! De Here God danken voor zijn zorgende Vaderhand! Danken tijdens de uitgebreide maaltijd of aan het begin van de dag. Dat mag niet worden overgeslagen. Daar komt het gevoel van 'wij horen bij elkaar' ook weer sterk naar voren.

Juist de christelijke feestdagen kunnen niet zonder dankgebeden. Dat zijn heel bijzondere gedenkstenen! Die vragen om dankbaarheid voor de heilsdaden van Onze Vader, waaraan we op die dagen denken. Ook dan zijn er de vaste gewoontes, de rituelen. Weten de kinderen waarover het gaat? De inhoud is toch belangrijker dan de vorm!? Dat zie je niet aan de etalages van de winkels. Daar gaat het om de vorm, de sfeer alleen. Om de beleving: lekker eten en veel gezelligheid met Kerst en Pasen. Alles met eigen muziek en kleuren, teksten en symbolen. Kerstmannen en paashazen. Met de inhoud heeft dat niets te maken.

Christelijke feestdagen *vieren*. Op die dagen heeft vieren ook (of juist) te maken met rust. Je samen bezinnen op de betekenis van de heilsfeiten. De Bijbel lezen. Samen zingen. Ja, ook lekker eten, het huis versieren en bij elkaar op bezoek gaan. Maar dat staat niet bovenaan. Op deze dagen sta je met hoofd, hart en handen stil bij Gods daden. Je weet waarover het gaat, het maakt je dankbaar en vol vertrouwen en je gaat ermee aan het werk. Je deelt het. Je laat het ook daadwerkelijk aan anderen zien. Kijk, daarom vieren wij nu feest.... God zorgt voor ons! Vier het mee!

Dat geldt ook voor het in rust vieren van de zondag. Dat is ook een feestdag, elke week!

Altijd feest?

Een feest is niet altijd en alleen: o, wat zijn we heden blij! De dagen vóór het feest is het druk. 'Heb ik alles in huis?' 'Is alles geregeld?' Het vraagt veel voorbereiding. Je kunt ertegen

opzien om aan het feest te beginnen. Sommige kinderen slapen er slecht van. Is de feestdag eenmaal aangebroken, dan kan het kind 'niet te genieten' zijn op het eigen feestje. Nukkig zit het erbij. Het huilt om het minste of geringste. Het is veel drukker dan anders en zegt de meest brutale dingen op het verkeerde moment. Soms hebben de kinderen er te hoge verwachtingen van. Dan kan het alleen nog maar tegenvallen. En... aan een verjaardag komt een eind.

Het 'persoontje' van het kind speelt ook mee. Een verlegen kind kan tegen een verjaardagsfeest opzien. Een kind met ADHD voelt dat alle structuur (die het zo hard nodig heeft) van een gewone dag weg is, ook al is de feestdag nog zo goed ingedeeld. Alles gaat anders. Daar kan hij of zij eigenlijk niet mee omgaan. Nee, feestdagen zijn niet altijd feestdagen voor iedereen. Dat wordt wel eens vergeten....

Altijd blij?

Niet iedereen zal elk feest als *een feest* beleven. Wat valt er te vieren als je ernstig ziek in bed ligt, als je net een zoon of dochter hebt verloren, als je..., vul maar aan. Dan is er voor feestdagen eigenlijk geen plaats. Overslaan dan maar? Je bent er niet voor in de stemming. De gedenkstenen dan maar laten liggen, zonder er iets mee te doen? Er zijn wel herinneringen. Er valt wel wat te gedenken. De gedenkdag krijgt dan een eigen invulling! Als vader of moeder ziek is en één van de kinderen is jarig, dan is er wel iets om dankbaar voor te zijn. Wel slingers, wel cadeaus, wel een dankgebed. Proberen te genieten van de blijde dingen. Want ze zijn er. Het zou ondankbaar zijn als ze niet worden opgemerkt. Een feestdag wordt dan meer alleen een gedenkdag. Het wordt anders ingekleurd. Er heerst een andere stemming. De gebrokenheid van het leven wordt dan duidelijk gezien en ervaren. Volmaakt is het 'hier' niet. We weten wel: God zorgt voor ons. Onder alle omstandigheden en voor altijd. Voor eeuwig! De 'gedenkstenen' liggen er en ze wijzen op Hem. Op Hem en op zijn Bruiloftsfeest dat gaat komen en dat nooit meer op zal houden! Een volmaakt feest. Om nu al dankbaar voor te zijn. *O, wat zijn we heden blij!*